

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Filipa Dienstbiera, soudce JUDr. Tomáše Langáška a soudkyně Mgr. Veroniky Juříčkové v právní věci žalobkyně: **BOSS TIMER, spol. s r.o.**, sídlem Holzova 2887/10b, Brno, zastoupené Mgr. et Mgr. Janem Kořánem, advokátem, sídlem Opletalova 1015/55, Praha 1, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, sídlem tř. Kpt. Jaroše 7, Brno, **za účasti:** Česká pošta, s. p., sídlem Politických vězňů 909/4, Praha 1, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 5. 2019, č. j. ÚOHS-R0044/2019/VZ-14583/2019/323/PBI, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 31. 5. 2021, č. j. 30 Af 41/2019 - 151,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost žalobkyně **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) kasační stížností napadá v záhlaví označený rozsudek Krajského soudu v Brně.

[2] Dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty.

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že rozsudek jí byl doručen ve středu 7. 7. 2021, tuto informaci Nejvyšší správní soud ověřil také z doručanky založené ve spise krajského soudu. Lhůta pro podání kasační stížnosti tak skončila ve středu 21. 7. 2021. Stěžovatelka podala kasační stížnost elektronicky prostřednictvím datové zprávy dne 22. 7. 2021.

[4] Podaná kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem I rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[5] Výrok II o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti je odůvodněn § 60 odst. 3 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

[6] Výrok III o náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení se opírá o § 60 odst. 5 s. ř. s. Nejvyšší správní soud osobě zúčastněné na řízení neuložil žádnou povinnost, ani neshledal důvody zvláštního zřetele hodné pro přiznání nákladů řízení, proto rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. srpna 2021

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu